

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Theologia Moralis

Antehac Ex Probatis Auctoribus breviter concinnata

Busenbaum, Hermann

Coloniae Agrippinae, 1713

Q. 219. Quid circa approbationem quoad Parochos.

urn:nbn:de:hbz:466:1-42624

extraordinario sæpè indigent, & ex respectu humano, si aliæ non faciant, non utentur alio, ne videantur singulares vel fiant suspectæ. Et siquidem Monasterium sit subjectum Ordinario, hic debet Confessarium talem præsentare: si subjectum sit Prælatis Regularibus, ad hos spectat offerre Confessarium extraordinarium, uti respondit S. Congreg. 1609. apud Zypæum l. 3. variarum consult. 5. Abbatissa enim & fœminæ non habent potestatem sic eligendi, sed per Superiores, intelliguntur viri, qui eis præsunt, Sylvius v. Confessor. 1. q. 8. Loth. tr. 2 3. a. 2. ex responsa S. Congreg. 1621. 19. Octob. ad Episcopum Tornacensem. Si tamen Superiores exceptis ejusmodi Confessarium non offerant, potest assignare Episcopus, Pelliz. De Regular. II. 10. c. 10. n. 254.

Q. 219. Quid præterea notandum sit circa approbationem quoad Parochos. R. seqq. §. 1. Qui modo per Canones præscripto. obtinet Beneficium Parochiale, hoc ipso approbatur, quia Canones volunt obtineri per concilium vel saltem prævio examine, uti habet Trident. sess. 24. c. 18. De Reform. & ideo sess. 23. c. 15. ait nullum ad confessiones audiendas idoneum reputari, nisi aut Parochiale Beneficium, aut ab Episcopis per examen, stillis videbitur esse necessarium, approbationem obtineat. Unde si quis per fraudem suam, vel per incuriam Episcopi, vel aliter, sine examine aut judicio Episcopi pervenisset ad Parochiam, indigeret approbatione uti alii. E contrâ nomine approbatorum ex vi Beneficii Parochialis veniunt etiam Episcopi & Abbates pro foro externo habentes jurisdictionem Episcopalem, Viva de Jubil. q. 9. a. 4. Non tamen Abbates alii, nec Regu-

1535

Regularium Provinciales, Piores, Guardiani,
Rectores, uti dictum est n. 1521.

1536 §. 2. Approbatus ex vi obtentæ Parochiæ non tantum pro suis Parochianis approbatus est, sed etiam pro tota Diœcesi, si consentiant alii Parochi, quia Beneficium Parochiale ponitur à Trident. pro approbatione universali, inquit Lugo d. 21. n. 21. Et ita habet praxis in Germania, teste Gobat. Consequenter tempore Jubilæi quivis Parochus audire potest alienas oves, saltem in eadem Diœcesi, uti cum plurimis Lugo n. 12. Diana p. 1. t. 11. R. 3. Viva suprà.

1537 §. 3. Suar. Vasq. Lugo, Aversa q. 16. f. 7. Leur. in toro benef. p. 1. q. 434. n. 2. aliique communius putant approbatum vi Beneficii Parochialis censeri approbatum pro tota Ecclesia etiam extra istam Diœcesin, quia est approbatus secundum Trident. tanquam publicus Minister Ecclesiæ: sed probabiliter contradicunt Guttier, Homob. Garc. Laym. Piasc., quia mens approbantium videretur esse approbare tantum ad subditos suos; & alias pariter dicam Sacerdotem quemvis approbatum, licet Parochus non sit, esse approbatum pro tota Ecclesia, cum approbetur tanquam publicus ejus Minister; Ratio à priori potest esse, quia Parochus non approbatur ab Ecclesia universalis, sed tantum ex dispositione Tridentini approbatur à suo Episcopo conferente ipsi Parochiam, cuius solius examen vel judicium prærequiritur, ergo non debet censeri approbatus judicio universalis Ecclesiæ vel pro universalis Ecclesia, sed tantum pro Ecclesia seu Diœcesi sui Episcopi.

1538 §. 4. Quamvis in quibusdam Diœcesibus fiat, ut universaliter approbatus, si ab unicuius Parochia trans-

transeat ad aliam, non ideo iterum examinetur pro approbatione, oppositum tamen sit in quibusdam aliis Diœcesibus, nec immerito, quia idoneus pro uno loco non semper est idoneus pro alio, in quo possunt esse diversi Parochiani exigentes diversam in Parocco scientiam & qualitates.

§. 5. Parochus non potest sibi in Confessari- 1539.
um eligere simplicem Sacerdotem non appro-
batum ab Ordinario, nam Alex. VII. damnavit
hanc 16. prop. Qui Beneficium curatum habent,
possunt sibi eligere in Confessarium simplicem Sacer-
dotem non approbatum ab Ordinario. Quinam
propositionem illam tenuerint, refert Mendo-
diss. 10. q. 7. & quæ pro illa afferri possent, sol-
vunt Du Bois & Viva ad illam prop. damnatam.

Q. 220. Quid notandum circa desitionem vel re- 1540.
vocationem approbationis aut similium facultatum.
¶ seqq. §. 1. Sicuti error communis quandoque
facit, ut non desinat, vel ut absolute adsit juris-
dictio, quia nempe tum Ecclesia supplet pro-
pter commune bonum, secundum dicta l. 6. p.
1. à n. 112., ita pariformiter loquendum est de
approbatione: Hinc si Ordinarius concederit
Sacerdoti approbationem tantum ad suam ap-
probantis vitam, aut ad tempus, quod re ipsa
exspiravit, aut si approbatio sublata sit in pœ-
nam, quamdiu mors Ordinarii, finis temporis
elapsi, sublatio approbationis in pœnam facta
publicè ignorabuntur, Sacerdos absolvet vali-
dè, quamvis sit peccaturus malâ fide utens ap-
probatione, quam amplius non habet, uti con-
stat ex dictis loco citato.

§. 2. Si Regularis Coloniæ approbatus mu- 1541.
tet Diœcesin) non ideo definit ejus approbatio

Co-